

Sorge-tårar, tå then fordom wälärewardige och högwällärde herren, herr mag....

Widlund, Jacobus Andreae,

1700-1829 81 Cbza Fol.

National Library
of Sweden

Sorge = Lärar /

Ää

Then fordom WälÄrewyrdige och Högwällärde Herren /

Herr **M**^{AG.} **JACOB**
WERANDER,

Gudz ordz trogne Tienare och mycket berömlig KyrkioHerde vthi
Christinae Stadh och Lappfierds Församlingar / efter wäl ändat les-
wernes lopp / och Christelig förberedelse / sina dagar den 31 Jul. 1711 slödt; och thes an-
delösa lekamen / den 2 Aug. widh Förnämt Folcks bhwistande / vthi

Sit **MARIAE** Kyrkia i Stockholm til sitt hwilo-
rum nedsattes.

In' tårar tillra ne'r / när jagh WERANDER nämnar;
Sij! pännan wil ej fort; min hand i willon far;
Doch migh min skyldighet then frihet icke lemnar
At tystna här medh af / men then befallning har:

At / skönt jagh icke kan min plicht werckställig giöra /
Skal jagh doch wiljan min medh sorgse siäder tee /
Fast sorgen hindrar migh Thens loford nu framsöra /
Som alldrig någon tjd sin dödlighet skal see:

Om tå här någor spöör: Ho fordom then har varit /
Som nu i Mortæ drägt här ligger på en bår?
Så säger jagh: En Man / som ondt och godt erfarit;
En trogen HERrans Prest och Herde för sin får.

Gudz klena Hiord til tienst / Han dag och natt tillsatte /
Och skrekte mången Siahl medh Ordes rena gull:
Hwar medh han offta giordt sin kropp och leder matte /
Men samlat ewigt lof vppå Sin döda mull.

Han ock bland annat war sitt huus til mycken gamman /
Thet nu een Enckia här medh tårar witna kan /
Medh then Han lefwat har i ächta kärlek samman /
Som en vprichtig Wän / och hiertans säter Man.

Ja / Barnens dolda sorg then ökar Modrens tårar /
Ty äldren hindrar Them / at swedan rätt förstå /
Som theras späda bröst så klämt / och bittert sårar /
At när the tarswa hielp kan man til Far ej gå.

Men J bedröfwade: Then sorg / som Er bedröfwat /
Then lärer här utaf sin egen lindring see:
Ty thenna Himla-Gäst / som tiden nu beröfwat /
Ehr ewigheten skal medh glädie åter gee.

Ther medh wil jagh ock sielf mitt egit sår förbinna /
Som dödzens morda hand i hiertat skurit har /
Samt Himlens helga skick medh wyrdnad migh påminna /
Och lämna til ett sluth på Graswen thesa rar:

i. J wille

1.

SWilla marckens ensligheter /
I sorge-hyddors tysta bo /
Iagh nu bedröfwad esterleter
För sorger all en maklig roo ;
Ther Echo högt min sorge-sång /
Fördubblar medh genliuder mång.

2.

Ett tinglas är nu platt vtrunnit /
Ett lif thet har nu ända fått.
Thet rätta hemwist har then funnit /
Som tijt på törne länge gått.
Til himlen for en HERRans Man /
Och så odödig arfzlott fan.

3.

Medh hiertans sorg och mycken smerta /
Min sorgse Syster står här widh
Och seer sin Man / ja / halwa hierta
I jordens gömma läggias midh.
Ett blodigt sår thes hierta har /
Ja / döden thet i stycken skar.

4.

O mörcka dag ! i moln vprunnen /
Som gifwer dubbla sorgeslag :
Sen är en weka knapt försvunnen /
Hon miste / efter Gudz behag /
Sin Man / nu mister Hon sin Far /
Som trött och matt af ålder war.

5.

Hvem wil nu när som åhren börja
The Faderlösa tänckia på ?
Hvem wil för theras walgång förja ?
Och vthi Faders ställe stå.
Jo : Gudh the wärelöfas tröst
Medh hielp wil höra Barna-röst.

6.

Uppå Er Graf / wår hiertan blöda /
Och offra dröga tårars matt /
Ther wij ock Sorg-Cypresser ströda /
At I så hastigt från oss gått ;
Och wij ej singe söllja Er /
Til grafswens mörcka murar ner.

7. The

7.
The rosor små af bleka bladen /
Som ingen haa at lita på /
O Himla Kung! Tu Lijffens Fader!
Låt Tina nådh them niuta så;
Låt them i dygder wåra opp /
Att the må wål til siåhl och kropp.

8.
Er Moder / Syston / Blodzförwante /
Som thenne skilnad sårar måst /
Samt många Swågrar och bekante /
Ja alle / som then sorgen qwåst /
The wijsa thet medh tårar wist /
Att the Er moot sin wilja mist.

9.
Jagh sielf / som thenna pennan rörer /
Och blandar blåck medh mången tår /
Then samma flagan skyldigst förer /
Som diupt vthu mitt hierta går;
Jagh måst medh mycken ach! och wee!
Thet sidsta affsed Er nu gee.

10.
Men ach! hwad wilja wij doch pruta /
Moot thet / som Himla Guden giör:
Hwad Hans försyn har tåtk besluta /
Wårt nöje altid wara bör.
Så far / O trefalt sälla siåhl /
Til Himla glädien / ewigt wål!

Wid grafwen vthgutne af thet sorgo
bundna hufes närsthyta

JAC. Wjdlund.

